

UITSPRAAK
SGIM 2020-20

Van

de door de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg ingestelde Geschillencommissie Mondzorg als bedoeld in artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017 van de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg (hierna te noemen het 'Reglement').

Inzake

de geschilprocedure van de heer A, wonende te B (hierna te noemen 'klager'), tegen de heer C, tandprotheticus te D (hierna te noemen 'verweerder'). Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

- 1 Klager maakte het geschil aanhangig bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg door het indienen van een op 11 juni 2020 ondertekend geschilformulier. Stichting Geschilleninstantie Mondzorg ontving dit geschilformulier op 16 juni 2020.
2. Stichting Geschilleninstantie Mondzorg ontving het door klager verschuldigde griffiegeld op 16 juni 2020.
3. Verweerder diende het verweerschrift in op 3 augustus 2020.
4. Partijen zijn bij brief van 1 oktober 2020 uitgenodigd voor een hoorzitting op 6 november 2020.
5. De hoorzitting vond plaats op 6 november 2020 te Veenendaal. Klager is zelf niet ter zitting verschenen, maar zijn gemachtigde, de heer E, wel. Verweerder is ter zitting verschenen, vergezeld door zijn gemachtigde, F.

Het geschil

Klager verwijt verweerder dat hij bij het plaatsen van een prothese voor de beneden- en bovenkaak niet heeft gehandeld zoals mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandprotheticus, omdat hij hem voorafgaande aan de behandeling onvoldoende heeft voorgelicht over de risico's en de omstandigheden te rooskleurig voorstelde. Klager voert hiertoe in zijn klacht en ter zitting – zakelijk weergegeven en in de kern – het volgende aan.

Klager sprak op 5 januari 2018 met verweerder af dat hij een prothese zou verzorgen voor de boven- en onderkaak. Tijdens het eerste gesprek zou klager duidelijk hebben aangegeven dat hij geen zogenaamd klikgebit wenst. Verweerder zou daarop hebben medegedeeld dat een klikgebit niet nodig zou zijn en dat kon worden volstaan met een 'normaal' gebit.

Klager ontving zijn prothese op 1 maart 2018. Hij zou vanaf dat moment klachten hebben ervaren als gevolg van deze prothese, nu deze prothese niet voldoende stevig vast zat aan de kaak en de tanden van de prothese voor de bovenkaak niet goed in lijn staan met die van de prothese voor de onderkaak waardoor klager weinig kan eten.

Klager ging in de maanden hierna meerdere keren voor controle naar verweerder met het verzoek om de prothese beter vast te zetten, maar het probleem werd niet verholpen. Verweerder probeerde de problemen te verhelpen door de prothese bij te slijpen, waardoor de prothese voor de bovenkaak geen grip meer heeft omdat die volledig is gladgeslepen.

Verweerder zou op 18 mei 2018 hebben medegedeeld dat dit probleem niet door hem kan worden verholpen. Verweerder zou toen ook hebben aangegeven dat hij op 5 januari 2018 zou hebben medegedeeld dat de prothese los zou blijven zitten, hetgeen door klager uitdrukkelijk wordt betwist. Als verweerder dat toen wel had gedaan, was klager niet akkoord gegaan met een nieuwe prothese voor de onderkaak.

Klager vordert een schadevergoeding van € 1.216, 91, zijnde het bedrag dat nodig is voor het aanschaffen van een nieuw gebit bij een andere tandprotheticus.

Het verweer

Verweerder voert in zijn verweerschrift en ter zitting – zakelijk weergegeven en in de kern – het volgende verweer.

Klager wendde zich op 5 januari 2018 tot verweerder met de hulpvraag of zijn onderprothese vaster is te krijgen. Verweerder zou na uitgebreid mondonderzoek tot de conclusie zijn gekomen dat de beet van de huidige prothese 3 millimeter te laag is wegens slijtage. Naar het oordeel van verweerder kon klager het beste een implantoloog bezoeken teneinde de mogelijkheid van implantaten te onderzoeken, aangezien klagers kaak erg was geslonken en het tandvlees enigszins 'flabby' was. Klager zou hierop hebben aangegeven dat hij absoluut geen implantaten of een kleefgebit wilde, waarop verweerder uitlegde dat in dat geval slechts één optie bestaat. Die optie bestond in het maken van een nieuwe prothese, waarbij de beethoogte goed is en waarbij de occlusie en articulatie stabielere zullen zijn, waardoor de onderprothese beter op zijn plek zal blijven. Verweerder zou hierbij hebben medegedeeld dat deze optie er niet toe zou leiden dat de prothese vast komt te zitten maar uitsluitend stabielere zou komen te zitten.

Verweerder wijst voorts op de second opinion op de uitgevoerde werkzaamheden, waaruit zou blijken dat de prothese voldoet aan de professionele eisen.

Verweerder verzoekt de Geschilleninstantie klagers vordering gelet op het voorgaande integraal af te wijzen.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie

De Geschilleninstantie is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of

ONT zijn ook aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen daarom onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie stelt vast dat verweerder is aangesloten bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie]. Dit betekent dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over de klacht.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie stelt vast dat geen sprake is van een van de in artikel 9 genoemde gronden voor niet-ontvankelijkheid van klager en verklaart klager daarom ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie stelt voorop dat van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandprotheticus mag worden verwacht dat hij een patiënt voorafgaand aan de behandeling informeert over een voorgestelde behandeling. Duidelijk moet zijn wat de aard en het doel zijn van de behandeling, wat de diagnose en prognose zijn voor de patiënt, welke risico's aan de behandeling zijn verbonden en welke alternatieven mogelijk zijn.

De Geschilleninstantie is op basis van klagers patiëntenkaart en het ter zitting besprokene van oordeel dat niet is komen vast te staan dat verweerder niet aan deze verplichting heeft voldaan. Naar het oordeel van de Geschilleninstantie heeft verweerder klager voldoende geïnformeerd over de bestaande behandelopties, dat de door klager gewenste optie volgens verweerder suboptimaal was en de mogelijke negatieve consequenties daarvan. Dat deze risico's zich ook daadwerkelijk hebben voorgedaan, is niet aan verweerder te wijten.

Gelet op het voorgaande is de Geschilleninstantie van oordeel dat niet is komen vast te staan dat verweerder niet heeft gehandeld als mag worden verwacht van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tandprotheticus.

Uitspraak

De Geschilleninstantie:

- verklaart de klacht ongegrond
- wijst de vordering tot vergoeding van schade af.

Namens de Geschilleninstantie,

Veenendaal, 6 november 2020

Met verzenddatum, 3 december 2020